

REVERENDO IN CHRISTO PATRE AC DOMINO RUPERTO VAVCOP SCOTO, THEOLOGO, APOSTOLICO

in utramq; Bauariam Legato, &c. Presidente, M. Gregorius Vernborgerus, Archiepiscopi Treuerensis &c.
Sacellanus. Questionem subscriptam, cum annotatis conclusionibus, defensabit.

THEOLOGICA QUESTIO.

ST ne Confirmatio Evangelicæ legis, à Christo institutum Sacramentum, tantæ necessitatis, ut sine ea non pateat salutis uia: Tantæq; excellentiæ, ut nulli, qui ad Episcopalem sortem non sit euectus, liceat illud administrare?

CONCLUSIO PRIMA.

Christus Confirmationem non exhibendo, Sed promittendo instituit, dum recessurus promisit Paracletum, qui suggerendo quæcunq; dixisset, daret augmentum, firmitatemq; fidei, & iustitiæ. Neq; deuit gratiæ Confirmantis Sacramentum, & Spiritus sancti prius plenitudinem dari, quam ipse Christus, ad dexteram patris sedens glorificaretur.

COROLLARIUM.

Hallucinantur qui Confirmationem, humanam quandam traditionem credunt.

CONCLUSIO SECUNDA.

Confirmationem esse sensibile, Sacrum, atq; efficax signum, gratiæ gratumfacientis, testatur acta Apostolica, Ecclesiæ definitio, & Concors Sanctorum Patrum sententia, atq; ita Sacramentum Evangelicum esse confitemur.

COROLL.

Merito igitur atro Albigenium, Vuicleffuistarum, & Græcorum carbone ueniunt denigrandi, Qui cum illis uirtutem huius Sacramenti negant, Cras uioriq; digni sunt perditione, quam quæ à Petro fuit Simoni mago imprecata, qui hoc donum Dei, scilicet potestatem confirmandi, pecuniario pretio emi posse & uoluit, & credidit.

CONCLUSIO TERTIA.

Digne suscipientes Confirmationem, assequuntur robur & fortitudinem, ad Constanter & intrepide protestandam fidem, atq; uiriliter resistendum suggestionibus mundi, Carnis, atq; Diaboli.

COROLL.

Confirmandi nō ab re monēdi sunt ad confessionē faciendam, ut docet Aureliense Conciliū, ne scilicet posita obice peccati, priuentur fructu tanti mysterij. Quum fidei constantia, atq; firmitate resistendum sit Diabolo, quum circuit querens quem deuoret, grauiter eos peccare est in confesso, qui confirmatio nem, quæ huiusmodi arma ministrat contemnunt atq; suscipere negligunt.

CONCLUSIO QUARTA.

Quū fidei per pœnitentiā, quæ est secūda tabula post naufragiū, sit accessus ad gratiā, si quis per peccatū eā perdiderit, dicēte Christo. Pœnitentiā agite &c. non erit confirmatio tantæ necessitatis, ut sine ea (circa contemptū) non possit quis euolare ad superos, utpote cū nullo præcepto oēs ad eam absolute obligētur.

COROLLARIUM.

Mala est, atq; Erronea, quorundam collectio simplicium ex communi plebe, qui ideo putant confirmationem non esse Sacramentum, Quia eorum Episcopi illam raro, aut nunquam ministrant, (non enim ministrant, aut certe raro administrant): Quia non sit Sacramentum. Sed forte minus sunt solliciti illam administrare, quia sciunt non esse absolute necessarium saluti.

COROLLARIUM.

Viceuersa, scrupulosa nimis, atq; erronea est quorundam aliorum conscientia, qui uicini morti, de sua salute desperant, quia Confirmationem non receperunt. Tales instruendi essent à suis Parochis, quæ nam sint Sacramenta salutis necessaria, & quæ non.

CONCLUSIO QUINTA.

Veluti in quolibet opere, ultima Confirmatio supremæ arti, aut uirtuti reseruatur, ut est uidere in Architectore, cuius interest dare formam operi illi, cuius inferiores artifices materiam præpararunt. Ita Christi fideles qui apud Paulum Dei sunt ædificatio, utcunq; ab inferioribus Baptizari potuerint, à solis tamen Episcopis posse confirmari, docet Praxis Apostolica, Samaritanos enim à Philippo Diacono Baptizatos ab Apostolis Episcopis, Confirmari oportuit.

COROLLARIUM.

Perinde arguenda est minorum quorundam Sacerdotum præsumptio, atq; ignorantia, qui contra Apostolicum morem in Ecclesia obseruatum, Confirmare tentant, quum non possint, Atq; Episcoporum incuria, qui cum hanc Confirmandi authoritatem inferiori presbytero non possint committere, id tamen quod sui est muneris negligunt. Hac præsertim infœlici tempestate, quæ innumeris scatet Hæresibus, Contra quas magna opus esset fidei constantia, atq; firmitate, quam Confirmatio suppeditat &c.

Ex his patet ad primam partem propositi thematis, Negatiua responsio. Ad secundam uero Affirmatiua.

IN GREGORII SVI DE CONFIRMATIONIS SACRAMENTO disputationem, M. GEORGII Theandri Sacerdotis Carmen.

Recta discipulus comitans ratione Magistrum,
Non hostis timidus spicula torta pauet.
ECKIUS in pulchram nam sepe uocauit harenam,
Sic hostis fidei fortis Athleta sacra.
Hoc duce defensus erat, quas fecerat ante,
Gregorius doctas, percelebresq; Theses,
Impediissent ni Stigie decreta sorores.
Que uoluere pio rumpere fila uiro,
Dignus erat, cui protraherent sua stamina Parca,
Corpore sic prestans, ingenioq; fuit.
O duræ nimium duræ, o crudelia fata,
Que magis debebant liciā nere uiro.
Sed fuerit quamuis occasio adempta Magistri,
Propositam luctum non refugit ipse tamen.
Quale det augmentum modo Confirmatio sacra,
Concinnis Thesibus, catholicisq; probat.
Hoc equidem minime est inter Mytheria septem,
Postremum, tribuit quo sua dona Deus.

Hoc in amore Dei stabilit, tum pectora firmat,
Demonis hoc artes, imperiumq; leuat.
Hoc uarias dotes, & munera plurima menti,
Cœlitus inserit, & robore corda replet.
Ac titillanti extinguit in carne malignas,
Illecebras mundi tabida philtro cauet.
Vnde est, queso, malus tanta quod fraude Tyrannus?
Nunc hominum expugnet, debilitetq; genus?
Suscitet & lites, actæ quoq; uincula pacis
Exoluat? ducibus prælia seuu paret?
Hæresibus mundum prauis & schismatæ complet?
Extirpet sancta cum pietate fidem?
Protrudat miseros in crimina mille scelestus,
Et dominus toto solus in orbe regat?
Quod (reor) hæc bona contemnit pars arma salutis,
Nemo, prohi dolor, hæc Chrismata sacra petit,
Tartarei Ducis hinc surgit tam magna potestas,
Inde pudor nobis, dedecus inde uenit.

Quare te moneo Christi qui nomen adoras.
Hæc minime Christi munera temne tui.
Fortis cum rabido bellum committe Dracone,
Sed caueas contra miles inermis eas.
Robore cœlesti pectus munito pusillum,
Sic & ab hoste tuo clara trophæa feres,
Quinetiam quibus est ægri commissæ popelli,
Cura, uigil studium, & uester adepto labor,
Pontifices, quibus est solis data copia sacri
Istius, haud uestrum munus obite pigri
Tela igitur dabit, mentes firmate pusillas,
Demonis aduersus corda parate dolos.
Ne uestra pereat culpa, quæ mortis acerba
Supplicio Christi turba redempta fuit.
Recte Gregorius docuit quæ robora menti,
Confirmatio, quod præsidiumq; ferat.

TEL.

